

Vi vill ha lönestatistiken könsuppdelad

alla barn har en »god man» som ofta talar barnets språk; trots att de får gå i skolan och ägna sig åt fritidsaktiviteter. Vår erfarenhet pekar på att de flesta ensamkommande barn mår dåligt av det faktum att de vistas ensamma i ett främmande land.

Verkets erfarenhet visar också att barnen upplever en stor glädje över ett permanent uppehållstillstånd, men oftast bara för en kort tid. Barnen står fortfarande ensamma i livet och de har en lång väg att vandra för att bli integrerade i det svenska samhället. Portarna till Sverige öppnar sig tyvärr inte på det sätt som barnen föreställt sig.

Upphållstillstånd under ett år är ett bra sätt att få en rimlig tidsrymd för att efterforska anhöriga till barn (under 18 år) som söker asyl ensamma, det har Invandrarverket kommit fram till i samråd med frivilligorganisationerna. Det var också den inriktning som Barnkommittén förespråkade i sitt arbete med hur Barnkonventionen skulle tillämpas i Sverige för asylsökande barn.

Familjeåterförening är för barn en rättighet enligt barnkonventionen och då vore det fel av svenska myndigheter att inte anstränga sig. Återföreningen kan ske i hemlandet, i ett annat land eller i Sverige. I de fall vi hittar en förälder eller andra vårdnadshavare innebär det som regel en stor lättnad för barnet och för andra inblandade. När det gäller irakiska barn kan Invandrarverket som regel finna föräldrarna och i Somalia lyckas vi ganska ofta.

Självklart är det så att barnet, eller den unge personen under 18 år, får asyl och permanent uppehållstillstånd om han eller hon riskerar förföljelse död eller omänsklig behandling i hemlandet så som Utlänningslagen föreskriver. Därefter blir det kommunernas sak att ge fortsatt stöd till barnen, som ofta fortsätter sin väntan på att någon gång få återförenas med föräldrarna.

Det är lätt att peka på hur illa barn far i väntan på beslut – men vad än myndigheterna gör är det sannolikt att de flesta ensamkommande barn mår dåligt enbart av att vistas ensamma i ett främmande land – ibland utan att förstå varför.

Lena Häll Eriksson
generaldirektör,
Statens invandrarverk

Stort tack till Läkarförbundet som i början av sommaren skickade ut lönestatistik för läkare i Sverige. Skriften var koncis och tydlig – men varför är den inte könsuppdelad?! Det gap mellan kvinno- och manslöner som är ett faktum lär ha ökat och det är också ett faktum att lönen i hög grad är avhängig av kön, inte bara prestation och kompetens.

Kvinnliga läkares förening, KLF, 3 000 medlemmar är mycket intresserade av denna fråga och det finns säkert fler. Det är nog så viktigt nu när vi står inför lokala revisionsförhandlingar.

Vi vill gärna citera avgående förbundsordföranden Robert Leth (Läkartidningen 23/98): »... det är en trovärdighetsfråga för läkarkåren att vi kommer tillrätta med jämställdheten.»

Anders Milton – låt oss alla få se statistiken! Vi föreslår att förbundet skickar ut eller publicerar kompletterande information med könsuppdelad statistik. Kunskap om sakernas tillstånd skulle bidra till att något görs!

För KLFs styrelse
Christina Berntsson
ordförande,
Stockholm

Kommentar

Lönebildningen har under senare år till allt större del kommit att hanteras lokalt. I årets avtalsrörelse togs ytterligare ett steg på denna väg i och med att de lokala parterna fick större ansvar för även det totala nivåutlägget och inte bara frågan om hur det lokala utrymmet ska fördelas bland de berörda läkarna.

I löneavtalet lyfts tydligt fram att de lokala parterna har stort ansvar för att osakliga löneskillnader mellan kvinnliga och manliga läkare inte uppkommer. Även i förbundets jämställdhetsprogram och i rekommendationen till lokala lönepolitiska program markeras denna frågas stora vikt.

Den centralt framtagna lönestatistiken, som skickas ut till varje medlem, fyller främst syftet att inför löneförhandling ge en allmän bild av löneläget

i de olika landstingen. Utöver detta material råder vi alltid medlemmen att kontakta den lokala läkarföreningen. Hos denna finns dels en mer detaljerad kunskap om löneläget, dels kännedom om löneskillnaderna mellan män och kvinnor.

Den könsuppdelade lönestatistiken, som årligen tas fram och redovisas för såväl centrala som lokala förtroendevalda, fyller funktionen att visa på ett känt missförhållande. I övrigt har den begränsad betydelse vid den enskilde läkarens löneförhandling eftersom lönen ska vara individuell och differentierad efter ett antal sakliga grunder, och kön aldrig kan vara ett sådant differentieringskäl.

Förhandlingsavdelningen,

Ett intyg mindre försämrar inte flygsäkerheten

På ortopedkliniker i Sverige delas det ut stora mängder intyg avseende inopererat metallmaterial i form av artroplastik- eller osteosyntesmaterial – ibland rutinmässigt, ibland på patientens begäran.

Syftet är att ha något att visa upp i samband med flygresor, eftersom metallen kan ge utslag vid säkerhetskontrollen i metalldetektorn. Ett intyg förhindrar eller förändrar inte (turligt nog)

det sätt på vilket passagerarna kontrolleras. Det finns i Sverige eller internationellt inga krav, eller ens rekommendationer, att passagerare bör ha sådana intyg.

Vi kan således med gott samvete sluta att dela ut sådana intyg, till gagn för såväl oss som patienten.

Ulf Cannerfelt
överläkare,
kirurgiska kliniken, Kalix sjukhus